

ΣΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

- ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ
- ΒΟΛΙΒΙΑ - ΖΙΜΠΑΠΟΥΕ - ΡΟΔΟΣ
- ΡΕΠΟΡΤΑΖΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ
- ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΙ ΒΙΝΤΕΟ
- ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ
- ΔΙΑΣΤΡΕΒΛΩΣΕΙΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΑΚΕΛ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΙΜΑΡΙΘΜΟ

Μαζικότητα, ζωντανή, μαχητικότητα ήταν η παρουσία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ στην εκδήλωση της 15ης του Ιούλη που οργάνωσε το Σ.Κ. ΕΔΕΚ στη Λευκωσία. Διατρανώνοντας πως θα βρίσκεται πάντα στη πρώτη γραμμή του αγώνα χωρίς να ανεχτεί καμία υποχώρηση και κανένα συμβιβασμό. Διαδηλώνοντας πως κανένα εμπόδιο δεν μπορεί να αποτελέσει τροχοπέδη στο ρεύμα των επαναστατικών δυνάμεων. Στην πορεία προς την πλατεία ελευθερίας προπορεύονταν οι σύντροφοι της ηγεσίας της Σ.Ν. ΕΔΕΝ Μάριος Τεμπριώτης, Θέμος Δημητρίου, Ζηνωνας Ποφαΐδης, και οι σύντροφοι των Ε.Ε Λεμεσού και Πάφου Νίκος Κόκκινος, Πατρίκιος Παύλου Τάκης Γεωργιάδης και Γιάννης Σαγιάς

Ρεπορταζ στις μεσαίες σελίδες

Οι εργαζόμενοι δεν θα ανεχτούν άλλο χαμήλωμα του βιοτικού τους επιπέδου.

Η οικονομική κρίση στην οποία βρίσκεται σήμερα ο τόπος είναι αισθητή πλέον σε όλους τους τομείς της οικονομίας και σε όλες τις τάξεις, του λαού. Για τους εργαζομένους, την μισθοσυντήρητη μάζα του λαού που ήδη ζούσαν από την εισβολή με μισθούς πείνας, η κατάσταση χειροτερεύει βδομάδα με βδομάδα. Ο πληθωρισμός, κύριο χαρακτηριστικό της κρίσης, συνεχώς κατατρώει την αγοραστική δύναμη των ημερομισθίων, και μειώνει το βιοτικό επίπεδο του λαού. Η κρίση της Κυπριακής οικονομίας είναι αποτέλεσμα της αστάθειας του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος - εφ' όσον η Κυπριακή οικονομία είναι μέρος του - και η συγκεκριμένη ένταση της κρίσης αποτέλεσμα της ανεύθυνης αντιλαϊκής οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης.

Όπως και σε άλλες χώρες, σε οικονομική κρίση, ανακούφιση προσφέρεται στην κεφαλαιοκρατία με την περαιτέρω καταπάτηση και μείωση του βιοτικού επιπέδου των εργατών. Δηλαδή, σε μια κρίση στην οποία το κεφάλαιο αρχίζει να φοβάται για τα ποσοστά κέρδους των επενδύσεων του και την έλλειψη ευκαιριών επένδυσης, γίνονται πάντοτε προσπάθειες συγκράτησης του πληθωρισμού που είναι ταυτόχρονα δημιουργημένο και αιτία της οικονομικής αστάθειας, με τη ταγοποίηση των ημερομισθίων. Οι οικονομικοί παράγοντες και τα όργανα τους, που στην ουσία ελέγχουν την οικονομία, προσπαθούν να μειώσουν τον πληθωρισμό με το να κρατούν χαμηλά τα ημερομίσθια των οποίων η αύξηση μειώνει τα κέρδη τους και τους αναγκάζει, μέσα σ'ένα φαύλο κύκλο, να ανεβάζουν τις τιμές των διαφόρων προϊόντων που παράγουν ή προσφέρουν στην αγορά.

Η Κύπρος δεν είναι εξαιρεση σ' αυτή την τακτική της άρχουσας τάξης. Όπως και σε άλλες χώρες, σήμερα γίνεται καινούργια προσπάθεια από το Κυπριακό κεφάλαιο να συγκρατήσει τα ημερομίσθια και επομένως να μειώσει το βιοτικό επίπεδο των εργατών, για να μπορέσει να επιβιώσει

χωρίς να υποστεί φθορά στα κέρδη της η οικονομική ολιγαρχία. Η κυβέρνηση, όργανο του κεφαλαίου, προτείνει σήμερα διάφορες αλλαγές στο τιμαριθμικό επίπεδο, που προστίθεται στους βασικούς μισθούς για να καλύπτει μέρος του πληθωρισμού. Επίσης ακολουθεί τον Σύνδεσμο Εργοδοτών στο να κάνει εκκλήσεις στις εργατικές οργανώσεις για μείωση των αυξήσεων που θα προτεινούν στα αιτήματά τους προς το τέλος του χρόνου, παρουσιάζοντας αυτές τις αυξήσεις σαν ανεύθυνες και αδικαιολόγητες.

Συγκαικριμένα, φαίνεται ότι η Κυβέρνηση προτείνει την αποσύνδεση των καυσίμων από τον τιμαριθμό. Αυτό εάν υιοθετηθεί σημαίνει ότι οι αυξήσεις στη τιμή των καυσίμων δεν θα λαμβάνονται υπόψη στο τιμαριθμικό επίπεδο, και συνεχώς και πιο ραγδαία θα μειώνεται το βιοτικό επίπεδο. Η βενζίνη και άλλα καύσιμα είναι είδη πλατείας κατανάλωσης και είναι απαράδεκτο να μη λαμβάνονται υπόψη στο τιμαριθμό. Υπάρχουν πολλοί άλλοι τρόποι μείωσης των πληθωριστικών τάσεων που προκαλούν οι τιμές των καυσίμων - ένας πολύ απλός είναι η μείωση των υπερκερδών των εταιριών πε-

Συνέχεια στη σελ. 8

Καλή αρχή Χρειάζονται όμως ακόμα πολλά ΜΟΝΙΜΟΣ ΕΡΑΝΟΣ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ £225.250 ΠΡΩΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Το δεκαπενθήμερο που έληξε - το πρώτο δεκαπενθήμερο από την προκήρυξη του εράνου - μας έβαλε σε μια καλή αρχή. Μαζεύτηκαν £225.250 μιλς που αποτελούν το 90% του στόχου του δεκαπενθημέρου για να φτάσουμε το στόχο των £3.000 μέχρι το τέλος του χρόνου.

Τα πρώτα λεφτά του εράνου οφείλονται κατά ένα μεγάλο μέρος στις προσπάθειες των στελεχών της Σοσ. Νεολαίας ΕΔΕΝ, που πούλησαν τις 138 από τις 186 φανέλλες που κυκλοφόρησε η οργάνωση με την ευκαιρία της επετείου του πραξικοπήματος και της εισβολής και της 6ης επετείου της δολοφονίας του αγωνιστή σύντροφο Δώρου Λοΐζου, που είναι στις 30 Αυγούστου (οι φανέλλες είναι κόκκινες, έχουν

μπροστα τη μορφή του σύντροφο Δώρου και το σύνθημα Κύπρος - Λεύτερη Σοσιαλιστική).

Μετά την αφαίρεση των εξόδων της φανέλλας έμεινε καθαρό κέρδος £87. Δύο μεγάλες πραγματικά εισφορές δυο πολύ αγαπητών συντρόφων που εκτιμούν τον αγώνα που διεξάγει η Σοσ. Εκφραση, η μια £50 και η άλλη £40 αξίζουν να σημειωθούν εδώ. Αναφέρουμε ακόμα τις εισφορές 10 λιρών από την Τ.Ο. ΕΔΕΝ Κόκκινότριμιθιας, 10

λιρών από την συντρόφισσα Σ., 10 από τον σύντροφο Δ (που μας τις έστειλε μαζί με την απάντησή του στη «Σήμερινη» για τα βιντεο) και £10 από ένα ανώνυμο σύντροφο. Μικρότερες μα εξ' ίσου ευπρόσδεκτες εισφορές που συμποσούνται στο ποσό των £8.250 μιλς πήραμε από άλλους συντρόφους και συντρόφισσες. Η Σ.Ε. υπόσχεται να αξιοποιήσει στο έπακρο το κάθε σελίνι που μας πρόσφεραν οι σύντροφοι, συνεχίζοντας κ' εντεινώντας τον αγώνα της ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τα ντόπια όργανα τους στην Κύπρο για ένα αξιοπρεπές βιοτικό επίπεδο για μια καλύτερη ζωή σε μια Κύπρο λεύτερη και σοσιαλιστική.

Συνέχεια στη σελ. 7

ΒΟΛΙΒΙΑ: Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Σύμφωνα με τηλεφαιές πληροφορίες που φτάνουν από τη Βολιβία οι εργαζόμενοι της χώρας συνεχίζουν ακόμα την αντίσταση-τους στο φασιστικό πραξικόπημα, που με ηγέτη τον στρατηγό Λουίς Γκάρσια Μέζα εκδηλώθηκε στις 17.7.80.

Με στόχο την ανακοπή του επαναστατικού κινήματος και μετά την επιτυχία του συνασπισμού της αριστερας να βγάλει πρώτο νικητή στις προεδρικές εκλογές τον υποψήφιο της Χερναν Σουάζο, οι στρατιωτικοί της χώρας, υποκινούμενοι από τους Αμερικάνους ιμπεριαλιστές και τα όργανα τους στην περιοχή, τους δικτάτορες της Αργεντινής και της Χιλής, επενέβηκαν ένοπλα και κατέλαβαν την εξουσία.

Συνέλαβαν πολλούς πολιτικούς και συνδικαλιστικούς ηγέτες και έκλεισαν τα πανεπιστήμια. Μπροστά σ' αυτή την επίθεση της αντεπανάστασης η εργατική τάξη απάντησε με γενική απεργία σ' όλη τη χώρα και ένοπλη αντίσταση στις εργατικές συνοικίες της πρωτεύουσας Λα-Παζ και στις περιοχές των ορυχείων.

Οι στρατιωτικοί κατέφεραν ήδη να επιβληθούν σε τρεις περιοχές των ορυχείων: Ποτόζι, Σάντα Άννα και Τσονάγια.

Παρ' όλα αυτά οι μάχες συνεχίζονται και η γενική απεργία επεχτείνεται σ' όλη τη χώρα. Η ηγεσία της Αριστερας κάλεσε την διεθνή κοινή γνώμη να καταδικάσει το πραξικόπημα. Ήδη το κίνημα υποστήριξης στο λαό της Βολιβίας ογκούται. Το Μεξικό και η Νικαράγουα κατέδικασαν την ενέργεια των στρατιωτικών και ο Ισημερινός διέκοψε σχέσεις.

Υπάρχουν πληροφορίες από τη Βενεζουέλα που αναφέρουν ότι οι χώρες του Συμφώνου του Άνδεων (Ισημερινός, Κολομβία, Περού, Βενεζουέλα) μελετούν διακοπή διπλωματικών σχέσεων με τη Βολιβία.

Κάτω από την ογκούμενη υποστήριξη των γειτονικών κρατών, και τη μαχητική αντίσταση του Βολιβιανού λαού, οι στρατιωτικοί καλούν τους εργαζόμενους, σε συνεργασία για μια κυβέρνηση εθνικής ανασυγκρότησης!

Τα πράγματα δεν έχουν δείξει κατά πόσον θα νικήσει η αντεπανάσταση. Όμως ο λαός της Βολιβίας και ιδιαίτερα οι εργαζόμενοι έχουν δείξει με την μαχητική τους αντίσταση στο προηγούμενο πραξικόπημα του συνταγματάρχη

Νατους, τη θέληση και τη δυνατότητα τους να νικήσουν.

Η σύνδεση του αγώνα τους με τον αγώνα των επαναστατικών κινήματων της περιοχής, είναι απαραίτητη γιατί μόνο έτσι θα αποκτήσει αρκετά στηρίγματα για να ανατρέψει τα σχέδια της ντόπιας αντίδρασης και των ξένων υποστηρικτών της.

Η Νικαράγουα, η Κούβα και τα επαναστατικά κινήματα στο Σαλβατορ, τη Γουατεμάλα και τις άλλες χώρες της περιοχής αποτελούν τους σίγουρους συμμάχους του εργατικού κινήματος της Βολιβίας.

Το παράδειγμα της Χιλής του Αλέντε, δείχνει ότι καμμία κυβέρνηση εθνικής ανασυγκρότησης δεν μπορεί να δώσει τη λύση στα προβλήματα του Βολιβιανού λαού. Μια τέτοια κυβέρνηση θα βοηθήσει μόνο στο κτύπημα του κινήματος. Η μόνη ενότητα που μπορεί να φέρει τη νίκη είναι η ενότητα των αριστερων δυνάμεων που θα οδηγήσει τις εργατικές μάχες στη κατάληψη της εξουσίας και το σοσιαλισμό. Ο αγώνας για σοσιαλισμό είναι το μόνο αποτρεπτικό όπλο απέναντι στο κίνδυνο επικράτησης του πραξικόπηματος και την αλληπάλληλη διαδοχή φασιστικών πραξικόπημάτων.

Το κυπριακό εργατικό κίνημα πρέπει να καταδικάσει το στρατιωτικό πραξικόπημα της Βολιβιανής αντίδρασης και τους Αμερικάνους και άλλους υποστηρικτές του, και να δηλώσει την αλληλεγγύη του στον αγώνα των Βολιβιανών εργαζομένων ενάντια στο φασισμό και την εκμετάλλεση από τους ντόπιους και ξένους κεφαλαιοκράτες.

Πέτρος.

Εργάτες και φοιτητές φτιάχνουν οδοφράγματα στην Λαπαζ για να αντιμετωπίσουν το στρατό. Η ώρα της νίκης τους πλησιάζει - ο ιμπεριαλισμός κλονίζεται παγκόσμια.

ΟΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΡΟΔΟ

Οι αγανακτισμένοι Ροδίτες ξεσηκώνονται ενάντια στην αστική τάξη

Ο αντιτουρκικός όμως εθνικισμός δεν βοηθά τον αγώνα της ελληνικής της Τουρκικής ή της Κυπριακής εργατικής τάξης

Στις 15 του μήνα άρχισαν σοβαρά επεισόδια στη Ρόδο μεταξύ του λαού και των αρχών με αφορμή την απόπειρα της κυβέρνησης να εφαρμόσει την ελληνοτουρκική συμφωνία, και την απόπειρα του τουρκικού επιβατικού πλοίου «Γκελλικ» να προσεγγίσει το λιμάνι της Ρόδου.

Για τέσσερις μέρες στο νησί όλα ήταν κλειστά και οι Ροδίτες επαγρυπνούσαν να μην μπει στο λιμάνι το πλοίο. Επενέβηκαν ισχυρές δυνάμεις της χωροφυλακής και δυνάμεις των ΜΑΤ που στάλθηκαν ειδικά στο νησί και συγκρούστηκαν με τον λαό. Οι συγκρούσεις ήταν βίαιες και τραυματίστηκαν πολλά άτομα. Οι 10 χιλιάδες διαδηλωτές φώναζαν συνθήματα όπως «έξω οι Τούρκοι» και «Ράλλης — ηγεσία να πάνε στην Τουρκία». Κατά την διάρκεια της 5ης μέρας, ένας μικρός αριθμός Ροδίτων οπλίστηκαν με κυνηγετικά όπλα, ενώ ο μεγαλύτερος αριθμός των διαδηλωτών περιορίστηκε στις μολόμενες και τις πέτρες. Προτού όμως αναλύσουμε την άποψή μας πάνω στα επεισόδια θα πρέπει να δώσουμε μια ανάλυση του χώρου της Ρόδου, ώστε να μπορεί να εξηγηθεί ολοκληρωμένα και ο τίτλος αυτού του άρθρου.

Η Ρόδος είναι ένα μικρό νησί, με βασική απασχόληση του τον τουρισμό. Στον τουρισμό είναι που στηρίζεται και η οικονομία της Ρόδου. Υπάρχει ανεπτυγμένη βιοτεχνία

που απασχολεί εκατοντάδες εργάτες και κυρίως γυναίκες. Ο μισθός τους δεν διαφέρει και πολύ από του κύριου εργάτη έχοντας πάντοτε υπόψη το κόστος ζωής. Στην παλιά πόλη της Ρόδου ζει επίσης και ένα μεγάλο ποσοστό Τούρκων κά-

1821, όσο σωβινιστικά την διδάσκόμαστε κι εμείς.

Γενικά οι Τούρκοι είναι απομονωμένοι στους δικούς τους χώρους και θα μπορούσαμε να πούμε πως είναι, μια μικρογραφία των Μαύρων και των Πορτορικανών του Χάρλεμ της Νέας Υόρκης, με άλλα λόγια πολίτες 2ας κατηγορίας. Ξεκομμένη η Ρόδος από την πολιτική ζωή της Αθήνας όπως κάθε μικρό ελληνικό νησί δεν έχει μεγάλη παράδοση πολιτικών και εργατικών αγώνων, παρ' όλο που οι συνθήκες ζωής στο νησί ευνοούν τετοιούς αγώνες. Η ζωή είναι ακρι-

«... τὸ προλεταριάτο δίνει περισσότερη αξία από κάθε τι άλλο στην συμμαχία των προλεταρίων, όλων των εθνών και αξιολογεί κάθε εθνικό αίτημα κάθε εθνικό διαχωρισμό από την γωνία του εργατικού ταξικού αγώνα.»

Λένιν «τὸ δικαίωμα των εθνών για αυτοδιάθεση»

τω από όχι και τόσο καλές συνθήκες. Οι συνοικίες τους είναι πολύ φτωχικές και βρώμικες, σε σύγκριση με τις ελληνικές. Σαν μειονότητα οι Τούρκοι έχουν ένα δημοτικό σχολείο με έλληνες δασκάλους, μία βιβλιοθήκη και το τζαμί, τρεις χώροι, ένδειξη της ύπαρξής τους στο νησί. Κάθε 25 του Μάρτη οι Τούρκοι μαθητές παρελαύνουν μαζί με τους Έλληνες και διδάσκονται την Ιστορία του

βώτερη από αυτή της Αθήνας, και οι μισθοί χαμηλοί ανάλογα με το κόστος ζωής. Οι Ροδίτες που ανήκουν στη μεσαία τάξη π.χ. καθηγητές, είναι υποχρεωμένοι να έχουν και δεύτερη δουλειά τα απογεύματα. Οι αγώνες των Ροδίτων ενάντια στους χαμηλούς μισθούς και το ξαφνικό ανέβασμα των αεροπορικών εισιτηρίων περιορίστηκαν στην αποστολή άρθρων στις ε-

ΖΙΜΠΑΠΟΥΕ: ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ

Μόνο ο σοσιαλισμός μπορεί να σπρώξει την κοινωνία μπροστά και να δώσει λύσεις στα προβλήματα της χώρας

φημερίδες, και στο ριζιμο φυλλαδίων.

Τα γεγονότα του Ιουλίου δεν πρέπει να θεωρούνται όμως ξεκομμένα από τη γενικότερη οικονομική και πολιτική κατάσταση. Αγαναχτισμένοι οι Ροδίτες με τα οικονομικά τους προβλήματα και την αντιλαϊκή πολιτική Καραμανλή — Ράλλη έσπασαν την παραδοσιακή τους απάθεια στις πολιτικές εξελίξεις και ξεσηκώθηκαν ενάντια στο κατεστημένο.

Αυτό όμως που θα εξετάσουμε τώρα εμείς, είναι τα συνθήματα των εκδηλώσεων τους και ο χαρακτήρας γενικά που πήραν αυτές οι εκδηλώσεις.

Η Κυβέρνηση Καραμανλή, μια Κυβέρνηση που αντιπροσωπεύει τα συμφέροντα του ελληνικού κεφαλαίου, κάνει μια συμφωνία με την Αστική Κυβέρνηση της Τουρκίας για την επανασύνδεση των δρομολογίων Τουρκία — Ελλάδα. Μια συμφωνία που εδώ και 8 χρόνια σταμάτησε να υπάρχει. Με την συμφωνία αυτή φτάνει για μια ακόμη φορά, η Ελληνική Κυβέρνηση ότι παραγνωρίζει το Κυπριακό πρόβλημα, δέχεται τα τελεσμένα και επιδιώκει φιλικές σχέσεις με τις Δυτικές χώρες, τις ενταγμένες στο ΝΑΤΟ και την ΕΟΚ. Η σταθεροποίηση της Ελλάδας μέσα στο ΝΑΤΟ φαίνεται να έχει μεγαλύτερη σημασία για την Ελληνική Κυβέρνηση από μια δικαίη λύση στο Κυπριακό. Το ότι η συμφωνία ήταν μυστική δεν πρέπει να μας απασχολεί και τόσο, γιατί μας απομακρύνει από την ουσία του θέματος. Ήταν μυστική γιατί ο Καραμανλής γνώριζε πολύ καλά πως ο Ελληνικός λαός δεν θα δεχόταν την συμφωνία και θα αντιδρούσε.

Εκείνο που θα πρέπει να μας προβληματίσει εμάς είναι η ίδια η συμφωνία. Με την συμφωνία αυτή ο Ελληνικός λαός δεν θα κερδίσει πολλά, γιατί είναι μια συμφωνία τουριστική που θα εξυπηρετήσει μόνο τα συμφέροντα της κεφαλαιοκρατικής τάξης, με την αύξηση του κέρδους τους. Είναι όμως ο σωστός τρόπος να πολεμηθεί η συμφωνία με συνθήματα όπως «έξω οι Τούρκοι», που καλλιεργούν τον εθνικισμό και επιφέρουν μεγαλύτερη διάσπαση μεταξύ της ελληνικής εργατικής τάξης και της Τουρκικής;

Η Τουρκία το 1974 εισέβαλε στην Κύπρο με ένα στρα-

το, σωβινιστικό, εθνικιστικό, που φώναζε: «έξω οι Έλληνες απ' την Κύπρο», μ' ένα στρατό που αποτελείτο σίγουρα και από στρατιώτες από τα φτωχα στρώματα της Τουρκικής κοινωνίας, που δεν είχαν τίποτε να κερδίσουν από την εισβολή αυτή, που είχε όμως εκπαιδευτεί με τον ίδιο σωβινιστικό τρόπο, που η αστική τάξη της Ελλάδας εκπαιδεύει τον ελληνικό λαό εδώ και χρόνια. Η άρχουσα τάξη βλέποντας το ανέβασμα του εργατικού κινήματος, επιδιώκει και θέλει να μας βλέπει να δρούμε εθνικιστικά. Ο εθνικισμός ήταν και είναι εξ' άλλου ένα από τα πιο δυνατά της όπλα για να διασπα τις δυνάμεις που μπορούν να την ανατρέψουν. Είναι ένα όπλο που προετοιμάζει την χρησιμοποίησή μας σε ώρες που αυτή θα δει την ανάγκη να ξανασκοτωθούμε κατά χιλιάδες για το δικό της κέρδος.

Δεν διαφωνούμε με τους αγώνες των Ροδίτων, αλλά με το χαρακτήρα που πήραν. Η προβολή από μέρους τους συνθημάτων, και θέσεων που πέφτουν στην παγίδα της αστικής προπαγάνδας βοηθούν αντι να αντιστρατεύονται την διατήρηση του ελέγχου που εξασκείται από την άρχουσα τάξη πάνω στους εργατές.

Οι Ροδίτες έχουν συγκεκριμένα αιτήματα πάνω στο βιοτικό τους επίπεδο κι αυτά έπρεπε να προωθήσουν, μ' αυτό τον επαναστατικό τρόπο, περνώντας τα όρια των Αστικών νόμων και του ρεφορμισμού. Παρόμοια και οξύτερα προβλήματα αντιμετωπίζει κι ο Τουρκικός λαός. Η συμπαράσταση των Ροδίτων πάνω στο Κυπριακό είναι για μας πάντοτε πολύ σημαντική γιατί πιστεύουμε, ότι η ελληνική εργατική τάξη μαζί με την τουρκική μέσα στα πλαίσια της κοινότητας των συμφερόντων τους μπορεί να διαδραματίσει ένα σημαντικό ρόλο στον κοινό αγώνα των Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων ενάντια στον ιμπεριαλισμό. Κανενός είδους διαμάχη της Ελληνικής εργατικής τάξης με την Τουρκική δεν είναι δυνατό να βοηθήσει είτε στην κοινωνική απελευθέρωση των δύο λαών, είτε τις δυο εργατικές τάξεις της Κύπρου να δουν χωρίς προκαταλήψεις και εθνικισμό το κυπριακό και να βάλουν μαζί τις βάσεις για ένα κοινό αγώνα.

Λουίζα - Κατερίνα

Ο Μουγκάπε κατηγορείται από την αριστερά πτέρυγα του ZANU για δισταχτικότητα να ξεκάνει τις καπιταλιστικές δομές.

Διαδήλωση υποστηρικτών του Νκόμο στη Σώλσμπουρη. Μια παρόμοια διαδήλωση κατάληξε πρόσφατα σε βίαιη εμπλοκή μεταξύ των δυο παρατάξεων.

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗΝ
Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ**

Μόνο ο σοσιαλισμός μπορεί να σπρώξει την κοινωνία μπροστά και να δώσει λύσεις στα προβλήματα της χώρας.

Σε προηγούμενα άρθρα στη Σ.Ε. υποστηρίξαμε πως μόνο με το πέρασμα στο σοσιαλισμό ήταν δυνατή η εδραίωση και διαφύλαξη της μεγάλης νίκης του Ζιμπάπουανου λαού, που κέρδισε την ανεξαρτησία του κι ανέβασε στην εξουσία, με συντριπτική πλειοψηφία, τον Μουγκάπε, εναποθέτοντας στο ZANU όλες τις ελπίδες του για τη νέα κοινωνία. Είχαμε ακόμα προβλέψει, πως η δισταχτικότητα του Μουγκάπε να προχωρήσει στην κρατικοποίηση της οικονομίας και τη διάλυση όλων των καπιταλιστικών δομών, θα διατηρούσε από τη μια τα οικονομικά προβλήματα ενώ από την άλλη θα φούντωνε τις λαϊκές πιέσεις για επιβολή ριζικών αλλαγών.

Σήμερα τρεις μήνες μετά την αλλαγή τα προβλήματα του νέου καθεστώτος εντείνονται σε επικίνδυνο βαθμό. Η αντίδραση των εργατών και των αγροτών προς την πολιτική του Μουγκάπε φουντώνει όσο γίνεται φανερό σ' αυτούς πως η ανεξαρτησία δεν φέρνει αυτόματα μαζί της γη, σπίτια, δουλειά κι ευημερία. Η αντίδραση αυτή άρχισε να βρίσκει την αντανάκλαση της στην αριστερή πτέρυγα του ZANU που άρχισε να τον κατηγορεί πως είναι πολύ αργός

Εν τω μεταξύ οι λευκοί φοβούμενοι την επικράτηση μαρξιστικού καθεστώτος στη χώρα, άρχισαν να εγκαταλείπουν τη Ζιμπάπουε με ρυθμό 4.000 το μήνα, ενώ ο λευκός υποστράτηγος Γουόλς, στον οποίο ο Μουγκάπε ανέθεσε να φτιάξει τον εθνικό στρατό της χώρας, ανακοίνωσε πως φεύγει από το πόστο του τον Ιούλη έχοντας αποτύχει οικτρά στο έργο του.

Όλα δείχνουν πως τα ημίμετρα και η δισταχτικότητα

στην εφαρμογή του σοσιαλισμού και πολύ βιαστικός στον εξευμενισμό των λευκών. Ένας μάλιστα από τους υπουργούς του ο Εντγκαρ Τεκέρεσ τον κατηγορεί ότι διατηρεί καπιταλιστικό σύστημα και γίνεται έτσι «πίονι των λευκών μαστόρων».

Ο Μουγκάπε αντιμετωπίζει ταυτόχρονα αντιδράσεις από τα δεξιά που εκφράζονται από τον υπουργό εσωτερικών και ηγέτη του πατριωτικού μετώπου, Νκόμο, που απειλεί να αποχωρήσει από το «συνασπισμό». Υποστηρικτές των δυο παρατάξεων εμπλάκησαν τελευταία σε βίαιες συγκρούσεις μεταξύ τους. Οι 15.000 ένοπλοι που διαθέτει ο Νκόμο υπάρχουν κίνδυνος να συγκρουστούν στο μέλλον με 25.000 του Μουγκάπε.

του Μουγκάπε ούτε την οικονομία βοηθούν, ούτε την ενότητα εδραιώνουν, ούτε κανένα πρόβλημα, λύουν. Φαίνεται μάλιστα πως κινδυνεύουν να σπρώξουν την κοινωνία προς τα πίσω.

Μόνο με την καταστροφή των παλιών δομών, τον αγώνα για το χτίσιμο της σοσιαλιστικής κοινωνίας και τη σύνδεση του με τους αγώνες των λαών της περιοχής - κύρια της Νότιας Αφρικής - ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τον καπιταλισμό είναι δυνατό να περάσει η Ζιμπάπουε από το σημερινό επικίνδυνο σταυροδρόμι στον δρόμο της ανάπτυξης και της ευημερίας.

Δ.Μ.

Η πορεία ενώνεται με τα πλήθη στην πλατεία ελευθερίας που γεμίζει κόκκινα πανω και σημαίες και με μια τρανή απόφαση: Να μην περάσει ο φασισμός!

Η σωστή λύση του Κυπριακού προβλήματος περνά απαραίτητα μέσα από την προοπτική του σοσιαλιστικού μετασχηματισμού της Κυπριακής κοινωνίας. Μόνον τότε οι Ελληνοκύπριοι και οι τουρκοκύπριοι εργαζόμενοι, μπορούν χωρίς καχυποψία, απαλλαγμένοι εκατέρωθεν από το σοβινισμό, να ζήσουν μαζί ειρηνικά και αδελφωμένα. Οποιαδήποτε λύση που δε λαμβάνει υπόψη αυτή την προοπτική θα είναι ενάντια στα συμφέροντα του λαού της Κύπρου σαν συνόλου και θα προϋποθέτει νέα δεινά.

Οποιαδήποτε δεξιά κυβέρνηση, είναι ανίκανη να δώσει διέξοδο στο κυπριακό, πέρα από τη διέξοδο των υποχωρήσεων. Αυτή είναι η πορεία της δεξιάς από τότε που κατέχει την ηγεσία του αγώνα αυτού του λαού, και ιδιαίτερα από το 74 και ύστερα. Είναι μια πορεία, την οποία είναι αναγκασιμότητα να ακολουθήσει. Γιατί η αντίθετη, αγωνιστική πορεία περνά μέσα από ουσιαστικές αλλαγές που σημαίνουν εξασθένιση της, γεγονός που φυσικά δεν είναι διαθέσιμη να το δεχτεί. Η πρωτοβουλία λοιπόν και η ευθύνη βαρύνει τα αριστερά κόμματα.

Στο συλλαλητήριο της 15ης του Ιούλη ΜΑΖΙΚΗ - ΔΥΝΑΜΙΚΗ Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Χιλιάδες μέλη και οπαδοί του Σ.Κ. ΕΔΕΚ και της Σ.Ν. ΕΔΕΝ πλημύρισαν την πλατεία Ελευθερίας, την Τρίτη 15 Ιούλη 1980, για να συμμετάσχουν στο συλλαλητήριο που οργανώθηκε από το κόμμα με την ευκαιρία της έκτης επετείου του φασιστικού πραξικοπήματος και της εισβολής των Τούρκικων στρατευμάτων.

Ιδιαίτερη εντύπωση στον κόσμο προκάλεσε η μαχητική πορεία από την ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ προς την πλατεία ελευθερίας που πραγματοποίησε η Σ.Ν. ΕΔΕΝ από κοινού με την επαρχιακή οργάνωση της ΕΔΕΚ Λεμεσού, με επικεφαλής από πλευράς της Σ.Ν. ΕΔΕΝ τους συντρόφους Μάριο Τεμβριώτη Γ.Γ. της οργάνωσης, Θέμο Δημητρίου Β.Γ.Γ. και Ζήνονα Ποφαίδη υπεύθυνο της συντακτικής επιτροπής της «Σοσιαλιστικής Έκφρα-

και της Νεολαίας που τράνταξαν κυριολεκτικά τη λεωφόρο προς την πλατεία με τα αγωνιστικά συνθήματα που φώναζαν. Δεκάδες κόκκινα πανώ, εκατοντάδες σημαίες και συνθήματα πλημύρισαν τη λεωφόρο κι ύστερα την πλατεία.

Τα συνθήματα που ήταν γραμμένα στα κόκκινα πανώ καθόριζαν τόσο την ποιότητα της πορείας, όσο και τις καθολικές απαιτήσεις των Κυπρίων εργατών Ελλήνων και Τούρκων όπως π.χ. «ΟΧΙ ΣΕ ΝΕΑ ΔΕΞΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ», «ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΦΡΑΓΜΟΣ ΣΕ ΝΕΟ ΙΟΥΔΗ», «ΛΑΪΚΗ ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗ ΥΠΟ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ», «ΚΟΙΝΟ ΜΕΤΩΠΟ ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΩΝ

ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ», «Η ΔΕΞΙΑ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟΥΣ ΕΝΟΧΟΥΣ», «ΛΑΕ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΣ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ», «ΟΧΙ ΝΕΕΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ», «ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΔΙΖΩΝΙΚΗ», και πολλά άλλα.

Στις 15 Ιούλη 1980 στις 9 το βράδυ η Νεολαία και οι εργαζόμενοι απαιτήσαν με την παρουσία τους στην πλατεία Ελευθερίας πορεία για αλλαγή στην πράξη και όχι στα λόγια, ζήτησαν μάχη και το άμεσο σταμάτημα κάθε υποστηρίχτης στην αστική τάξη και τα κόμματα της, είτε αυτά βρίσκονται μέσα, είτε έξω από την Κυβέρνηση, και διατράνωσαν την απόφαση τους για αντίσταση και αγώνα ενάντια, στους καταπιεστές του λαού στο Βορρά και

το Νότο, στα κατοχικά στρατεύματα και τους ιμπεριαλιστές.

Η μαζικότητα της πορείας έδειξε πεντακάθαρα ότι οι δυνάμεις του Σοσιαλισμού και της επανάστασης πληθαίνουν, όταν οξύνεται η κρίση, όταν η ίδια η πραγματικότητα βγάζει στην επιφάνεια το απόλυτο χρωκόπημα της γραμμής των υποχωρήσεων και της τακτικής συμμαχίας, όταν αποδεικνύεται καθημερινά ότι η αστική τάξη δεν είναι σε θέση να λύσει το κυπριακό πρόβλημα ακόμα και μέσα στα πλαίσια των δικών της συμφερόντων και τέλος όταν γίνεται φανερό στους εργαζόμενους ότι μόνο λύση υπάρχει για το πρόβλημα. Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ.

Το καλοκαίρι του 74 διαπράχθηκε στην Κύπρο μια συνομοσία σε βάρος του λαού της. Ένα διπλο σχέδιο με το πραξικόπημα της χούντας και της ΕΟΚΑ Β και με την εισβολή των τουρκικών στρατευμάτων, η Κύπρος διχοτομήθηκε αφού οι κάτοικοι βίαια μετακινήθηκαν από τον τόπο διαμονής τους. Για έξι συνέχεια χρόνια, δλοι λαοί που έδωσαν το πρόστιμο φως στην τουρκική εισβολή, οι φονιάδες των αγωνιστών του λαού μας, αυτοί που παρεμπόδιαν την αντίσταση στα παράλια της Κερύνειας, δεν έχουν καθίσει στο σκαμνί για τα εγκλήματα που έκαναν. Οι δεξιές κυβερνήσεις της Ελλάδας και της Κύπρου δεν κινούν την διαδικασία προσαγωγής τους στο δικαστήριο επικαλούμενοι τους λόγους εθνικού συμφέροντος. Για έξι χρόνια εθνικό συμφέρον είναι να παραμείνει στο σκοτάδι η συνομοσία που έφερε την κυπριακή τραγωδία! Για έξι χρόνια η δεξιά καλύπτει τους ενόχους. Είναι συνένοχη.

«Λαϊκή Πλάζ» ΚΟΤ Λάρνακας

Αγαπητή σύνταξη

Κατα καιρούς είχα ακούσει να εκφράζονται παράπονα και μαζί αγανάκτηση από γνωστούς και φίλους για τα όσα συμβαίνουν στο περιβάλλον κέντρο αναψυχής στην «λαϊκή πλάζ» στην Λάρνακα που όπως όλοι ξέρουν έχει κτιστεί και λειτουργεί κάτω από τον έλεγχο του Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού.

Είχα την ευκαιρία να το διαπιστώσω και προσωπικά όπως μπορεί να διαπιστώσει

οποιοσδήποτε πηγαίνοντας μια Κυριακή για μπάνιο στην πλάζ αυτή της Λάρνακας, και αφού επισκεφτεί το ρεστοوران-καφετερία που λειτουργεί εκεί.

Αν το μύησει και ζητήσει να του σερβίρουν τον πατροπαράδοτο καφέ η απάντηση που θα πάρει θα είναι: «τες Κυριακές κυριε δεν σερβίρεται καφές». Ο λόγος; Γιατί απλούστατα «μόλις προλαβαίνουμε τους πελάτες μας» ή «δεν είμαστε υποχρεωμένοι να ξεδιψάσουμε όποιον επισκέπτεται την πλάζ» όπως προκλητικότητα μας αποστόμωσε ο διευθυντής του γνωστού κέντρου. Και φυσικά πελάτες είναι όσοι πολυάριθμοι είναι οι Κυριακές να διαθεθούν ένα αξιοσέβαστο ποσό για ένα μεσημεριανό γεμίζοντας συγχρόνως και το ταμείο του κέντρου.

Καταγγέλλουμε την σκανδαλώδη και προκλητική συμπεριφορά γιατί εκείνο που βλέπουμε να γίνεται εδώ είναι μια σκέτη διάκριση σε βάρος του λαού. Αρκετές οικονομίες έχει υποστεί και θα υποστεί ο κοσμάκης για χάρη του «εθνικού» και πολιτικού ζήτηματος, και για χάρη της ευημερίας και οικονομίας του τόπου.

Αρκετα πληρώνει για τα στραβά του συνεργατισμού, αρκετή και αφόρητη η άμεση φορολογία, αρκετό το ανεξέλεγκτο ύψωμα του τιμαριθμού, πολυτέλειες για τον κοσμάκη — λόγο βενζίνης — ένα μπάνιο στη Λάρνακα. Το να σου στερούν όμως το δικαίωμα να πιεις ένα καφέ σε μια «λαϊκή πλάζ» αυτονομίζω πάει πολύ.

Προειδοποιούμε ότι το να συμβαίνει τώρα ίσως σε μικρο βαθμό σε μια πλάζ της Λάρνακας είναι το ίδιο με ότι συνέβαινε στην Κερύνεια και την Αμμόχωστο παλιά.

Εκείνο που πρόκειται να συμβεί θα είναι ένα κλείσιμο των πιο ωραίων παραθαλασσιών κομματιών για τα πλατεία στρώματα, για να γίνουν προνομιακά στέκια μιας τάξης που θα μπορεί να πληρώνει άνετα για την διασκέδαση της.

Εκείνο που βλέπουμε τώρα είναι κάτι παρόμοιο με εκείνο που παρατηρήσαμε να συμβαίνει στην Κερύνεια — Αμμόχωστο την περίοδο πριν το 74. Τεράστια ξενοδοχειακά συγκροτήματα τα οποία θα αποκόπτον τις ωραίες παραλίες που μας απέμειναν και τις πιο εύκολα προσιτές για τα πλατεία λαϊκά στρώματα.

Δυστυχώς — όπως άλλωστε συμβαίνει και σε πολλές άλλους τομείς της σημερινής μας κοινωνίας — βλέπουμε για ακόμα μια φορά στέρηση του δικαιώματος του εργαζόμενου να συμμετάσχει και στις πιο στοιχειώδεις διασκέδασις και μετατροπή των παραθαλασσιών περιορών μας σε μηχανισμούς αγρίας εκμεταλλεύσης.

Πρέπει πιστεύω οι υπεύθυνοι να λάβουν τα μέτρα τους. Είναι απαράδεκτο να παρατηρείται διαρκώς και σε μεγαλύτερο βαθμό διαχωρισμός του εργατή σε δευτερας κατηγορίας πολίτη όπου τα δικαιώματα του ακόμα και στην διασκέδαση θα είναι περιορισμένα.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΣΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΠΑΡΕ ΚΑΙ ΣΥ ΕΝΑ ΒΙΝΤΕΟ

Ταΐζεις 30 ανθρώπους για ένα μήνα

Απάντηση σε μια «καπιταλιστική» επίθεση

«Γι αυτό και η αριστερά πρέπει να οξύνει την κριτική της, να προβάλλει σαν εναλλακτική λύση αμφισβητώντας κάθε τι αστικό και τότε στο μπερντε του Καραγκιόζη θα δούμε τα ανθρωπάκια του ΔΗ.ΣΥ εντρομα να τρέχουν να σώσουν αυτά που τώρα δήθεν κριτικάρουν».

Αγαπητή Σύνταξη,

Έτσι τελειώνει ένα άρθρο του συντρόφου Σ. στη Σοσ. Έκφραση («Κοινωνική Κριτική» από τόμ. ΔΗ.ΣΥ» αρ. φύλλου 84, 21/6/80) που ξεκίνησε τη δημόσια κριτική του ΔΗ.ΣΥ από τα αριστερά στην προσπάθεια του να οικειοποιηθεί τα λαϊκά στρώματα που δυσφορούν από την οικονομική κατάσταση. Σ' αυτό το άρθρο όπως και σε πολλά άλλα που ανέλυσαν κατά καιρούς την πολιτική του κόμματος του μεγάλου κεφαλαίου δεν τόλμησε να αντιπαράξει η «Σημερινή» αγνοώντας τα παντελώς.

Στην έκδοση της όμως της 19ης Ιουλίου η Σημερινή αποφάσισε να τα βάλει με την Σοσ. Έκφραση και τον Πρόεδρο της ΕΔΕΚ τσαντισμένη

κρίβως (γιατί πόσοι από τους αναγνώστες της Σ. Έκφρασης μπορούν να αγοράσουν βίντεο και ταινίες) δεν ήταν λανθασμένα. Πραγματικά χρειάζεσαι τουλάχιστο £150 για να αγοράσεις μια ταινία βίντεο, εννοώ όμως μια ταινία original, του εργοστασίου κι όχι τα αντιγράφα που κυκλοφορούν όπως εξ' άλλου γίνεται και με τις κασέτες μαγνητόφωνου. Άλλα έρωτ κι αν μπορεί κανένας να τα βολέψει με 200-300 λίρες ταινίες με χρόνο αντί £1500 ή ακόμα να δανιζτεί μόνο ταινίες αλλάζει καθόλου το θέμα;

Μήπως χαρπίζουν τις εργάτριες, τους συνταξιούχους κι αυτούς που παίρνουν Δημόσιο Βοήθημα τα νέα στοιχεία που δίνονται ημερησίως και σύμφωνα με τα οποία θέλουν 2, 3, και 8 χρόνια αντιστοιχώς αντί 4, 6 και 16 που ανέφερα εγώ για να αγοράσουν βίντεο και ταινίες, νοούμενου ασφαλώς πως θα κάνουν εγχείριση στομάχου και δεν θα ξεδεύουν λεφτά για οτιδήποτε άλλο;

Το δεύτερο λόγο της επίθεσης της «Σημερινής» τον βρίσκουμε στο κείμενο του άρθρου του συντρόφου Σ.

που ανέφερα στην αρχή της επιστολής μου. Φαίνεται πως ανακινώ ντας το θέμα βίντεο πατήσαμε τη «Σημερινή» στον κάλλο, ξεχάστηκε κι έτρεξε έντρομη να σώσει αυτά που τώρα δήθεν κριτικάρει. Γιατί πως άλλωστε εξηγείται το ξέσκιμα των ματιών της για τις £350 λίρες φόρο πολυτελείας που υπάγει για τα βίντεο των £800 λίρων από μια εφημερίδα ενός κόμματος που χτυπά συνέχεια την κοινωνική αδικία και τα αλαϊκά δίκαια; (βλέπε κύριο Σχόλιο Σ. Έκφρασης, φύλλο 85 για το συλλαλητήριο ΔΗ.ΣΥ).

Δεν ξέρω - άνκαι δεν φαντάζομαι - αν στους κύκλους που κινείται η συνεργατιά της «Σημερινής» εκτός από τα βίντεο ανέφεραν ποτε και το θέμα των δημοσίων βοηθημάτων. Αν όχι θα θελα να την πληροφορήσω πως με τις £350 φόρο που θα πληρώσει κάποιος της τάξης της για να αποκτήσει το βίντεο του η κυβέρνηση «ταΐζει» (;) 30 ανθρώπους για ένα μήνα με Δημόσιο βοήθημα.

Σίγουρα θα σπύσει να μας πει η «Σημερινή» πως για τα Δημόσια βοηθήματα και τις συντάξεις πένιας φταίει η ταριχη Κυβέρνηση και πως μόλις βγει στην εξουσία ο καλός Κληρίδης θα τα αυξήσει όλα μομομιας. Μα εδώ είναι που τσαντίσαμε τη «Σημερινή». Γιατί πως μπορεί να εφαρμόσει έστω κάποια κοινωνική δικαιοσύνη χωρίς βαρεία φορολογία στα είδη υπερ πολυτελείας; Μήπως φορολογώντας άμεσα τους καπιταλιστές μέλη και χρη-

ματόδοτες του ΔΗ.ΣΥ; Πάντως όπως βγαίνει από το άρθρο της Σημερινής το πρώτο μέτρο κοινωνικής πολιτικής που φαίνεται να υποστηρίζει είναι η απαλειψη της φορολογίας από τα είδη «πλατείας λαϊκής καταναλώσης» όπως τα βίντεο.

Ας πάψει λοιπόν να μας κοροϊδεύει η «Σημερινή» κι ας μη μεταθέτει το θέμα άλλου λαοπτολογώντας τον Λυσσαρίδη.

Έστω κι από το χειρισμό ενός επουσίδου θέματος όπως το βίντεο φαίνεται καθαρά πως είναι το όργανο κι ο εκφραστής του μεγάλου κεφαλαίου στην Κύπρο κι αυτό τα συμφέροντα εξυπηρετεί με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Ευχαριστώ και πάλι Το Δ.

Υ.Γ. Όσο για το «φλύαρο» «ψευδώνυμο» μου πληροφορώ τη συνεργατιά της «Σημερινής» πως επειδή ούτε ο μπαμπάς μου, ούτε η μαμά μου ούτε ο πεθερός μου ανήκουν στην καλή της τάξη των βιντεοφόρων (ούτε είναι εξ' άλλου αρχισυντάχτες εφημερίδων που κεραλαίο να με βολεψουν κάποι και εμένα) δεν θα της κανω τη χάρη να προδώσω την ταυτότητα μου και να κινδυνέψω να χάσω τη δουλειά μου. Υπηρετώ βλέπετε, δυστυχώς και αναγκαστικά το αστικό κράτος. Υστερα πως θα μπορέσω κι εγώ να βγάλω τα προς το ζην ή τα προς το βίντεο όπως θα λεγε κι η συνεργατιά της «Σημερινής»;

Το Δ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Με την ευκαιρία της καθόδου των Κυπρίων φοιτητών του εξωτερικού στην Κύπρο για το καλοκαίρι, η Σοσ. Έκφραση δημοσιεύει από σήμερα μια σειρά από συνεργασίες των φοιτητών για τα προβλήματα στο χώρο που δρουν αρχίζοντας από την Αγγλία

Οι στήλες αυτές θα φι-

λοξενήσουν ευχαρίστως οποιαδήποτε συνεργασία ατόμων, παρατάξεων ή ενώσεων με απόψεις, θέσεις και πληροφορίες για τα φοιτητικά προβλήματα έτσι που να προωθηθεί η αλληλοενημέρωση και ο διάλογος για αντιμετώπιση τους.

Αγγλία: Τεράστιες Αυξήσεις στα δίδακτρα

Το πιο σημαντικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν αυτή την περίοδο οι ξένοι φοιτητές στην Αγγλία, είναι η αύξηση των διδάκτρων παράλληλα με την συνεχή άνοδο στο κόστος ζωής.

Όπως είναι ήδη γνωστό, από του χρόνου, τα δίδακτρα για τους ξένους φοιτητές, με εξαίρεση αυτών που προέρχονται από χώρες μέλη της Ε-ΟΚ, θα αυξηθούν κατά 100% με 500%. Συγκεκριμένα τα δίδακτρα για φιλολογικά θέματα σε 2χ. με 2.5χ στερλίνες, τα δίδακτρα για επιστημονικά θέματα σε 3χ με 3.5χ. Τα δίδακτρα για ιατρική 3χ. για τα δυο πρώτα χρόνια και 5χ για τα υπόλοιπα. Για τις μεταπτυχιακές σπουδές τα δίδακτρα αυξάνονται στες 3χ.

Οι αυξήσεις αυτές ανακοινώθηκαν επίσημα με τη κατάθεση του προϋπολογισμού της Συντηρητικής Κυβέρνησης στη βουλή για συζήτηση. Η πολιτική αυτή εντάσσεται στη γενική οικονομική πολιτική του «Μονεταρισμού» που υιοθέτησε η Αγγλική Κυβέρνηση σε μια προσπάθεια να απαλύνει τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης. Αυτή η πολιτική, σκοπό έχει να μειώσει τη ροή χρημάτων (money supply) και έτσι να μειώσει τον πληθωρισμό. Προέκταση αυτής της πολιτικής είναι και οι γενικές περικοπές που αναγγέλθηκαν με τον προϋπολογισμό. Αυτές οι περικοπές χτυπούν κυρίως τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, τις κοινωνικές υπηρεσίες και τις υγειονομικές υπηρεσίες. Με την περικοπή παροχής χρημάτων για την παιδεία, δημιουργήθηκε ένα έλλειμμα το οποίο η Αγγλική Συντηρητική Κυβέρνηση αποφάσισε ότι πρέπει να καλυφθεί μερικώς από τους ξένους φοιτητές.

Η αύξηση αυτή προκάλεσε αρκετές αντιδράσεις ιδιαίτερα ανάμεσα στους φοιτητικούς κύκλους. Αυτό όμως δεν εμποδίζει την Αγγλική Κυβέρνηση να εφαρμόσει αυτές τις αυξήσεις μια και πι-

στεύει ότι δεν έχει να χάσει τίποτα από μια τέτοια πολιτική. Συγκεκριμένα, ο Σερ Πάτρικ Τζένκινς, Υπουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών, και μέλος του υπουργικού συμβουλίου, μιλώντας σε συγκέντρωση φοιτητών του Queen Mary College είπε: «Η Αγγλία προσφέρει τα καλύτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα στο κόσμο και οι ξένοι φοιτητές πρέπει να πληρώνουν το αντίτιμο για την εκπαίδευση που τους παρέχεται.» Η Συντηρητική Κυβέρνηση πιστεύει ότι η ζήτηση για πανεπιστημιακή μόρφωση στην Αγγλία, είναι τόσο σταθερή ώστε να μπορούν να απαιτήσουν οποιαδήποτε τιμή χωρίς να επηρεαστεί η ζήτηση. Ένα δεύτερο επιχείρημα το οποίο καλιεργείται έντονα ανάμεσα στον Αγγλικό λαό, είναι ότι οι ξένοι φοιτητές στην Αγγλία έρχονται στην πλειονότητα τους α-

ξήσεις ήρθαν από το Αγγλικό φοιτητικό κίνημα.

Το NUS (Εθνική Ομοσπονδία Φοιτητών) έδωσε οδηγίες να γίνουν 24ωρες καταλήψεις των πανεπιστημίων σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τις αυξήσεις. Οι καταλήψεις προγραμματίστηκαν και πραγματοποιήθηκαν τον Οχτώβρη. Κατα γενική ομολογία ήταν αποτυχημένες. Το μόνο που κατάφεραν ήταν να κινητοποιήσουν τους πολιτικοποιημένους ξένους και Αγγλους φοιτητές. Οι μάζες των Αγγλων φοιτητών, και σε αρκετές περιπτώσεις οι μάζες των ιδίων των ξένων φοιτητών, δεν πήραν μέρος στις καταλήψεις. Μετά τις καταλήψεις ακολούθησε μια περίοδος απραξίας και απογοήτευσης, έτσι η Συντηρητική Κυβέρνηση κατάφερε να παρακάμψει εύκολα την μικρή

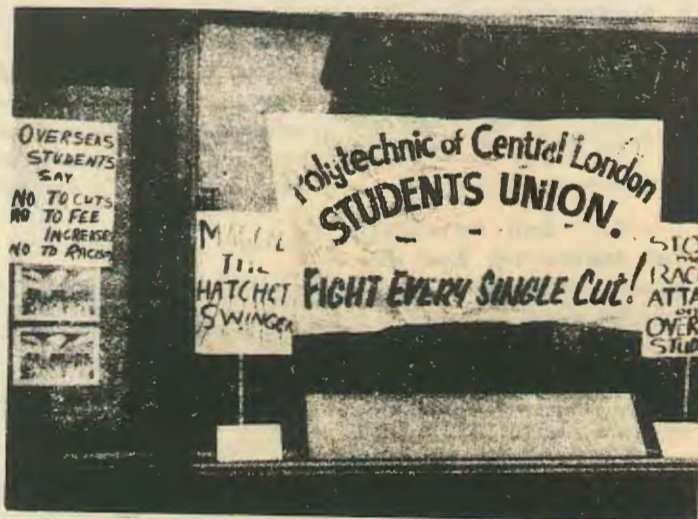
στες αυξήσεις. Η αποτυχία όμως του κινήματος να κερδίσει την υποστήριξη του πλατιού Αγγλικού φοιτητικού κοινού παρέσυρε το κίνημα στο κενό. Μέσα στα ίδια πλαίσια έδρασαν και οι Κύπριοι φοιτητές.

Εκείνο που έχει διαπιστωθεί από πολλούς κύκλους ξένων φοιτητών είναι ότι δεν μπορεί να υπάρξει λύση για το πρόβλημα τους.

Οι οικονομικές περικοπές χτυπούν την αγγλική εργατική τάξη. Πλήττον, πρώτα, τα πιο αδύναμα και ανοργάνωτα τμήματα: τους ξένους εργάτες, και τις γυναίκες. Κτύπησε επίσης και παραδοσιακά κομμάτια, όπως τους ξένους φοιτητές. Για να είχε αποτέλεσμα η αντίδραση των ξένων φοιτητών έπρεπε να εναρμονιστεί, με την αντίδραση του Αγγλικού εργατικού κινήματος. Και ο αγώνας του Αγγλικού εργατικού κινήματος δεν μπορούσε να έχει εξ' αντικειμένου σαν επίκεντρο την αύξηση των διδάκτρων των ξένων φοιτητών. Από την άλλη, το φοιτητικό κίνημα σ' αυτή την συγκεκριμένη περίοδο, αποδείχτηκε

αδύναμο και ανίκανο να δράσει αυτοδύναμα.

Το συμπέρασμα που βγαίνει, είναι ότι οι ξένοι φοιτητές, πρέπει να βοηθήσουν στο δυνάμωμα του αγώνα του Αγγλικού εργατικού κινήματος, μα παράλληλα να δράσουν σε άλλους τομείς για την επίλυση του ειδικού προβλήματος-τους. Το πρόβλημα είναι αποτέλεσμα της εξάρτησης των χωρών που ήσαν πρώην αποικίες από την Μ. Βρετανία. Η εξάρτηση αυτή υπάρχει και στον εκπαιδευτικό τομέα. Αυτές οι χώρες πρέπει να βρουν τρόπο να ανεξαρτητοποιηθούν πλήρως από τη Μ. Βρετανία. Για χώρες όπου υπάρχουν πανεπιστήμια αυτο είναι σχετικά πιο εύκολο. Πρέπει να βρεθούν τρόποι, να ανέλθει το επίπεδο της μόρφωσης που παρέχουν αυτά τα πανεπιστήμια. Για τη Κύπρο όμως που δεν υπάρχει πανεπιστήμιο μπαίνει σαν πρώτο αίτημα η ίδρυση πανεπιστημίου. Είναι το μόνο μέτρο που θα σταματήσει το να γίνονται οι Κύπριοι φοιτητές αντικείμενα εκμετάλλευσης από ξένες χώρες.

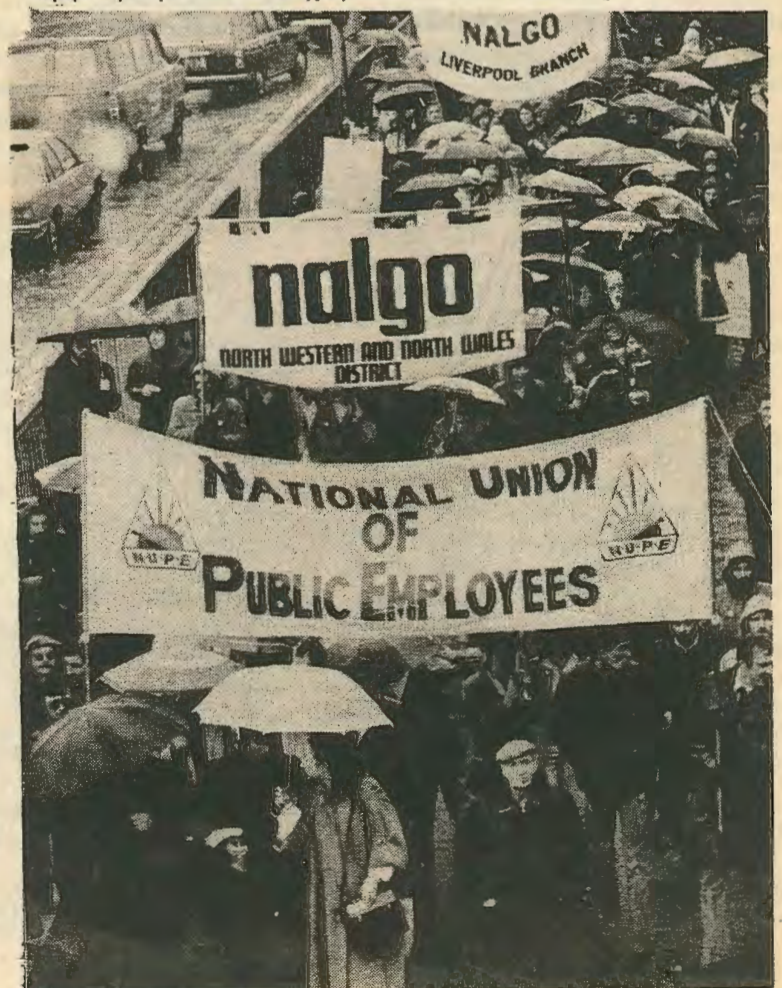
πο πολύ πλούσιες οικογένειες και δεν θα τις επηρεάσει καθόλου αν πληρώσουν ένα-δυο χιλιάδες παραπάνω. Και τα δυο επιχειρήματα τα πιο πάνω είναι έντονα εθνικιστικά και σωβινιστικά αλλά και ενδεικτικά του γεγονότος ότι οι αστικές τάξεις των δυτικών χωρών πάντα προσπαθούν να μεταφέρουν τα οικονομικά προβλήματα τους στες υποανάπτυχτες χώρες.

Εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι οι αυξήσεις των διδάκτρων δεν θα επηρεάσουν τους ξένους φοιτητές που ήδη βρίσκονται στο Λονδίνο. Γι' αυτούς η αύξηση θα είναι ανάλογη με την αύξηση στο πληθωρισμό. Οι περισσότερες αντιδράσεις ενάντια στες αυ-

αντίσταση που πρόβαλαν οι φοιτητές.

Η ευθύνη για την αποτυχία βαραινεί το NUS το οποίο δεν έδειξε καμία διάθεση να ηγηθεί του αγώνα. Αντίθετα, έδειξε ότι φοβήθηκε την ευθύνη για κάτι τέτοιο. Αντι το NUS να οργανώσει πάν βρετανική διαδήλωση πρότεινε να οργανωθούν τοπικές διαδηλώσεις από τις τοπικές πανεπιστημιακές επιτροπές. Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής ήταν να οργανωθούν ελάχιστες διαδηλώσεις.

Οι ξένες, φοιτητικές οργανώσεις, με πρώτες την Ιρανική την Μαλαισιακή και την Ελληνική, μπήκαν στην πρωτοπορία του αγώνα ενάντια

ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΣΤΡΕΒΛΩΣΕΙΣ

ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΚΕΛ

Το ΑΚΕΛ δεν προβάλλει μόνο τη συμβιβαστική του πολιτική (τολμηρα βήματα υποχωρήσεων, συμβιβασμοί και κλείσιμο του Κυπριακού) αλλά προσπαθεί να πολεμήσει και την άλλη γραμμή στο Κυπριακό. Τη γραμμή του αγώνα, την μη συμβιβαστική που δεν αναγνωρίζει κατοχικά δεδομένα και υποχωρήσεις.

Το γεγονός ότι ασκεί κριτική στη γραμμή για αγώνα δεν είναι τίποτα παράξενο, είναι δικαίωμα του ΑΚΕΛ, όμως το ΑΚΕΛ δεν κριτικάρει απλώς την αγωνιστική γραμμή αλλά τη ΔΙΑΣΤΡΕΒΛΩΝΕΙ. Έτσι στο λαό και τα μέλη του όταν παρουσιάζει την γραμμή για αγωνιστική πορεία και σταμάτημα των υποχωρήσεων παρουσιάζει τους εκφραστές αυτής της γραμμής σαν θερμόαιμους και ασυνείδητους που βλέπουν την αντίθεση τους με την Τουρκική κατοχή σαν ένα ραντεβού πολεμικής αναμέτρησης με τα κατοχικά στρατεύματα.

Λίγο πολύ το ΑΚΕΛ λέει στο λαό ότι αυτοί που δεν δέχονται τις υποχωρήσεις θέλουν να κλείσουν ένα ραντεβού κάποιο απόγευμα σε μερικούς μήνες, με τα τουρκικά στρατεύματα για να χτυπηθούν μαζί του, να δώσουν μάχη για να διώξουν τους εισβολείς από τη Κύπρο.

Και φυσικά επειδή όλοι ξέρουμε το αποτέλεσμα αυτής της αναμέτρησης τώρα, ότι δηλαδή θα είναι καταστροφικό για τη Κύπρο, είναι φανερό ότι ο ακροατής των συγγεντώσεων του ΑΚΕΛ συμφωνεί με τον ομιλήτη ότι η γραμμή αγώνα και αντίστασης είναι τυχοδιωχτισμός.

Έτσι προσπαθεί το ΑΚΕΛ να παραπλανήσει τους εργαζόμενους, διαστρεβλώνοντας τις απόψεις των άλλων φέρνοντας το Ω του μακροχρόνιου αγώνα στη θέση του Α.

Γιατί η τυχόν αναμέτρηση με όπλα που μπορεί να γίνει είναι το τελευταίο στάδιο του μακρο-

χρόνιου αγώνα κι όχι το πρώτο, που φυσικά θα γίνει με άλλες δυνάμεις που θα βγουν στη δυναμική τους εξέλιξη στην επιφάνεια κι όχι η αντιπαράθεση αστικών μηχανισμών. Κι εμείς στη Κύπρο που είναι κατεχόμενη και με κίνδυνο πλήρους αφανισμού ούτε στο Α δεν είμαστε. Κι ούτε μπορούν να σώσουν τη Κύπρο οι υποχωρήσεις και οι συμβιβαστικές συνομιλίες.

Η βουλιμία της αστικής τάξης της Τουρκίας εναρμονισμένη πλήρως με τα συμφέροντα του Αμερικάνικου και ΝΑΤΟϊκού Ιμπεριαλισμού έχει καταφέρει με τις συμφωνίες Ζυρίχης και Λονδίνου να πάρει ένα τετραγωνικό χιλιόμετρο στη Κύπρο (το στρατόπεδο της ΤΟΥΡΔΥΚ) κι να γίνει εγγυήτρια στη Κύπρο, με τα γεγονότα του 63 να έχει θυλάκες και πράσινη γραμμή κρατώντας έτσι ένα μεγάλο ποσοστό του Κυπριακού εδάφους, με τα γεγονότα του 74 (πραξικοπήμα-είσοβλη) να σκλαβώνει τη μισή Κύπρο.

Η κατάληψη όλης της Κύπρου και η ολοκληρωτική καταστροφή του νησιού είναι ένα δεδομένο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη σε κάθε ανάλυση για τη πορεία του Κυπριακού. Κι η Τουρκική άρχουσα τάξη με τις συνομιλίες εκείνου που θα ζητήσει είναι η παγίωση των τετελεσμένων και η αναγνώριση τους από την Ελληνοκυπριακή πλευρά. Κι αυτή η αποδοχή των τετελεσμένων και η αναγνώριση τους, είναι η υπογραφή της διζωνικής.

Μετά για τη Τουρκία η κα-

τάληψη της Κύπρου είναι εύκολη. Η συνταγματική φύση του Κυπριακού κράτους έστω πως θα δημιουργηθεί ύστερα από τις συνομιλίες και τις υπογραφές θα είναι τέτοια (κάθως και η διζωνική λειτουργία αυτού του κράτους) που με το πρώτο επεισόδιο ανάμεσα στις δύο κοινότητες και την πρώτη ντουφεκιά που πέσει (πράγματα που μπορούν να γίνουν και με μια απλή προβοκάτσια) το κράτος αυτό να είναι αδύνατο να λειτουργήσει και μέσα σ' αυτή την ανωμαλία να γίνει η πλήρης κατάληψη της Κύπρου. Που δεν θα παρουσιαστεί φυσικά σαν κατάληψη ενός κράτους από το άλλο (της Κύπρου από την Τουρκία) αλλά σαν εσωτερική υπόθεση της Κύπρου όπου το ένα ομόσπονδο κράτος της Διζωνικής Κυπριακής Δημοκρατίας επιβλήθηκε πάνω στο άλλο.

Λόγια όμορφα φυσικά της Διεθνούς διπλωματίας και προπαγάνδας, η ουσία είναι καταστροφή γενοκτονία και ξεριζώματος της Ελληνοκυπριακής μάζας και δημιουργία αποβλήτων αντεπαναστατικών δεδομένων για την ευαίσθητη περιοχή της Μέσης Ανατολής.

Το πόσο εύκολα μπορεί να γίνουν αυτά μπορεί να αποδειχτεί και με τα γεγονότα του 63. Όπου από απλές συνταγματικές προστριβές είχαμε στην εξέλιξη θυλάκες και πράσινη γραμμή όταν τα δεδομένα για την Ελληνοκυπριακή πλευρά ήταν ασύγκριτα πιο ευνοϊκά από τώρα.

Γι' αυτό λοιπόν πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι οι συνεχείς υποχωρήσεις σε συνεχή αναφορά με τις συνομιλίες είναι καταστροφικές.

Καταστροφική φυσικά θα ήταν και η ένοπλη σύγκρουση με τα τουρκικά στρατεύματα τώρα. (η διαστρεβλωμένη εικόνα δηλαδή που δίνει το ΑΚΕΛ για την αγωνιστική γραμμή και για το μακροχρόνιο αγώνα). Όμως όπως είπαμε πιο πάνω μακροχρόνιος αγώνας είναι μια συνεχής και έντονη πάλη σ' όλα τα επίπεδα για ανατροπή του συσχετισμού δυνάμεων ανάμεσα στις δυνάμεις της κατοχής και του Ιμπεριαλισμού από τη μια και των δυνάμεων που παλεύουν για την απελευθέρωση από την άλλη. Και σίγουρα σήμερα είναι συντριπτική η υπεροχή των δυνάμεων της καταπίεσης και της υποδούλωσης.

Όμως ο συσχετισμός δυνάμεων μπορεί να αλλάξει (τα πράγματα δεν είναι στατικά αλλά δυναμικά) όταν έχουμε αμυντική θωράκιση, όταν δημιουργηθεί Λαϊκή Πολιτοφυλακή κάτω από Δημοκρατικό έλεγχο όπου οι μάζες του Κυπριακού λαού μπου στην υπεράσπιση της πατρίδας τους, όταν με τη ταξική πάλη βγει στο προσκήνιο ο λαός παραμερίζοντας την εξαρτημένη από ξένα συμφέροντα αστική τάξη και με την ταξική πάλη αποκόψει τις τουρκικές μάζες από το Τουρκικό σωβινισμό της Αγκυρας.

Ο συσχετισμός των δυνάμεων θα αλλάξει και θα είναι υπερ

των εργαζομένων της Κύπρου αν ενισχυθούν οι προοδευτικές δυνάμεις στη περιοχή (Παλαιστίνιοι, αντιστεκόμενες στη Σαντατική πολιτική αιγυπτιακές μάζες κ.λ.π.).

Ο συσχετισμός των δυνάμεων θα αλλάξει και θα είναι υπέρ των εργαζομένων της Κύπρου αν ενισχυθούν και υπερισχύσουν οι επαναστατικές δυνάμεις των Τούρκων εργαζομένων. (Ας μη ξεχνούμε ότι τη μέρα της εισβολής το κόμμα της εργατικής τάξης στη Τουρκία έβγαλε μια ανακοίνωση που καταδίκασε την Τουρκική εισβολή. «Τούρκοι στρατιώτες δεν έχετε τίποτα να κάνετε στη Κύπρο. Τούρκοι στρατιώτες γυρίστε στη Μητέρα Πατρίδα σας» έλεγε η ανακοίνωση.)

Όλα αυτά δείχνουν ότι πρέπει να είμαστε συνεχώς σε αγωνιστική κινητοποίηση και συνεχώς να ενισχύουμε τις θέσεις μας μέχρι νάρθουν καλύτερες μέρες και καλύτερος συσχετισμός δυνάμεων. Οι υποχωρήσεις δεν είναι παρά μια βοήθεια για να εδραιωθούν οι αντεπαναστατικές δυνάμεις στη περιοχή και για μια πορεία καταστροφής της Κύπρου.

Το μόνο που μένει είναι η ανένδοτη αγωνιστική απελευθέρωτική πορεία, για απαλλαγή όλης της Κύπρου από την κατοχή.

Σ. Παύλου

ΜΟΝΙΜΟΣ ΕΡΑΝΟΣ

Συνέχεια από την 1η

Για να φτάσουμε και να ξεπεράσουμε το στόχο του χρόνου χρειάζεται πολλή και συστηματική δουλειά. Ξέρουμε πως το δεκαπενθήμερο που έληξε ήταν δύσκολο για μάζεμα λεφτών λόγω της τεράστιας οργανωτικής δουλειάς που μπήκε για το συλλαλητήριο και γιατί ήταν μέσα με τέλος του μηνός που ο μισθος αρχίζει και εξανερμίζεται. Τώρα που τέλειωσε αυτή η δουλειά με την πραγματικά τεράστια επιτυχία του συλλαλητηρίου και της μαζικής καθόδου της νεολαίας, καλούμε όλους τους πωλητές της Σ. Εκφράσης κι όλους τους φίλους και υποστηρικτές μας να προμηθευτούν — αν δεν το έχουν κάνει ακόμα — με μπλοκς εράνου και να εντείνουν τις προσπάθειές τους για την στήριξη της εφημερίδας τους.

Επίσης περιμένουμε τα πρώτα αποτελέσματα του εράνου στις επαρχίες εκτός Λευκω-

σίας. Παρακαλούμε όλους τους συντρόφους να στέλλουν έγκαιρα τα λεφτά που μαζεύονται για να τα ανακινώσουμε από αυτές τις στήλες.

Ελπίζουμε πως ο στόχος αυτού του δεκαπενθήμερου θα ξεπεραστεί κατά πολύ μια που είναι και τέλος του μηνός και οι εργαζόμενοι θα πληρωθούν. Αυτό το μήνα ειδικά οι μισθοί για όσους παίρνουν τιμαριθμικό — θα είναι κατά 12% ψηλότεροι (όχι ακριβώς γιατί μεγάλο μέρος θα το «φάει» ο φόρος εισοδήματος). Ξέρουμε πως η μικρή αυτή αύξηση δεν θα ναι αρκετή για να φτάσει τα ύψη των τιμών. Προσφέροντας όμως ένα μικρό ποσοστό απ' αυτή την αύξηση στην Σοσ. Εκφράση βοηθούμε έτσι ώστε η φωνή των εργαζομένων ενάντια στον πληθωρισμό να γίνει πιο δυνατή και αγωνιστική.

Τέλος χρειάζεται ακόμα μια προσπάθεια για να πωληθούν οι υπόλοιπες 48 φανέλλες που αν πωληθούν όλες θα προσθέσουν ακόμα £72 στον έρανο.

ΓΙΑ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΜΕΣΩ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ Τ.Κ. 5475

Κριτική Βιβλίου

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΟΥΡΑΝΟ 25 ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΟΙ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ ΓΙΑ ΚΟΙΝΗ ΠΑΤΡΙΔΑ - Λευκωσία 1980

Η έκδοση αυτή είναι μια ανθολογία Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων ποιητών με άξονα της θεματογραφίας της ποιήματα που αναφέρονται στον πόθο και τη θέληση για συμβίωση των δύο κοινοτήτων.

Η έκδοση λοιπόν του βιβλίου εντάσσεται μέσα στα πλαίσια της περιφημής πολιτικής για «επαναπροσέγγιση» των δύο κοινοτήτων που αναφέρεται τελευταία συγχωώς σαν σύνθημα μετέωρο ξεκάρφωτο και λειψό χωρίς συγκεκριμένη πορεία πραγματοποίησης του.

Μέσα στην ίδια λογική κινείται και το βιβλίο. Οι ανθολόγοι πιστεύουν (για την έκδοση είναι υπεύθυνη η ΕΔΟΝ) ότι η επαναπροσέγγιση θα επιτευχθεί με συναισθηματισμούς και συγκινητικές εκκλήσεις για ενότητα και επανένωση γι' αυτό και διά-

λεξαν τα περισσότερα ποιήματα να έχουν αυτο το στιλ του συναισθηματικού συνθήματος. Όμως οι προοδευτικές λεγόμενες δυνάμεις όταν μπαίνουν στο παίγνιδι του συναισθηματισμού κι επιμένουν σ' αυτό χάνουν το παίγνιδι γιατί με το όπλο του συναισθηματισμού μπορούν και παίζουν καλύτερα και οι αντιδραστικοί (που μιλούν για αίματα και μίσος για τους εχθρούς). Κι όπως η επαναπροσέγγιση μπορεί να επιτευχθεί μόνο από τους εργαζόμενους των δύο κοινοτήτων μέσα από τους αγώνες τους ενάντια σε κάθε τι αστικό και ιμπεριαλιστικό, έτσι και

στη ποίηση η θεματογραφία που πρέπει να επιλέγει για την έκδοση μιας ανθολογίας που θα βοηθήσει γι' αυτό δεν είναι οι συναισθηματικές εκκλήσεις αλλά τα ποιήματα εκείνα που δείχνουν την υλιστική αναγκαιότητα της συμπίεσης των καταπιεζομένων των δύο κοινοτήτων, της κοινής μοίρας τους μέσα στο πλέγμα της καταπίεσης του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού, της αδήριτης ανάγκης για αντίσταση.

Μήπως υπάρχει αδυναμία και ελλείψεις της Κυπριακής ποίησης γι' αυτά τα θέματα ή το κριτήριο των ανθολόγων λόγω πολιτικής σκοπιμότητας τ' άφησε έξω; Νομίζουμε ότι κυρίως φταίει το δεύτερο.

Σ. Παύλου

Ανασκόπηση των πολιτικών εξελίξεων ΣΕ ΠΕΡΙΟΔΟ ΟΞΥΤΗΤΑΣ ΕΙΣΕΡΧΕΤΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΖΩΗ

Επιβάλλεται η προβολή μιας συνολικής αγωνιστικής πολιτικής και μιας εναλλαχτικής πορείας

Οι τελευταίες μέρες πέρασαν με επίκεντρο τις επετειακές εκδηλώσεις για το χουντικό πραξικόπημα και την Ιμπεριαλιστική εισβολή. Εκείνο που κυριάρχησε τις μέρες αυτές ήταν η επικύρωση της πολυδιάσπασης του λεγόμενου εσωτερικού μετώπου. Ούτε με πρόσχημα τις τραγικές επετείους, δεν κατορθώθηκε φέτος να δοθεί έστω και στοιχειώδης απόφαση ενότητας.

Στο μεταξύ στο διπλωματικό πεδίο, πέρα από την επισκεπή του υπουργού εξωτερικών της Λιβύης, η κατάσταση χαρακτηρίζεται από συνεχιζόμενη στασιμότητα, μια που οι διεθνείς συγκυρίες δεν ευνοούν οποιαδήποτε εξέλιξη.

Με την ευκαιρία των επετειών όλα τα κόμματα οργάνωσαν δικά τους συλλαλητήρια, εκτός βέβαια του ΔΗ.ΣΥ που είχε οργανώσει λίγες μέρες προηγουμένως άλλη συγκέντρωση με σκοπό να οξύνει την αντιπολίτευση του προς την κυβέρνηση Κυπριανού.

Το ΑΚΕΛ είχε σαν επιδίωξη την επεξήγηση στον κόσμο της νέας του τοποθέτησης απέναντι στον πρόεδρο Κυπριανού, καθώς επίσης και την επίδειξη δύναμης. Πρόβαλε ξανά τις γνώσεις του θέσεις για την αναγκαιότητα αυξημένων παραχωρήσεων προς το καθεστώς Ντενκας και την ανάγκη για αποδοχή της διζωνικής ομοσπονδίας.

Ο Πρόεδρος Κυπριανού και το ΔΗΚΟ θεώρησαν κι εκείνοι με την σειρά τους την οργάνωση συλλαλητηρίου σαν ανάγκη για να επιδειχθεί δύναμη και να γίνει μια αντεπίθεση. Για την διοργάνωση του συλλαλητηρίου της κυβέρνησης χρησιμοποιήθηκε ο κρατικός μηχανισμός ακόμα και οι δυνάμεις ασφαλείας.

Φυσικά τίποτα νέο δεν πρόκυψε από την όλη ιστορία, εκτός από την έκφραση της πρόθεσης του προέδρου να συνεχίσει την θητεία του, αλλά και να αναλάβει ο ίδιος πια την κατεύθυνση του ΔΗΚΟ, εξουδετερώνοντας τις διάφορες φατρίες και άλλες καταστάσεις που επηρεάζουν το κόμμα τούτο.

Η προσπάθεια τούτη γίνεται σαφώς ύστερα από τις πολλές εμφανίσεις του προέδρου ανάμεσα σε στελέχη του ΔΗΚΟ, τις πληροφορίες για την ανάληψη εκστρατείας αναδιοργάνωσης του κόμματος κ.τ.λ. Φυσικά η εκστρατεία αναλαμβάνεται και σε μια πολιτικά ευαίσθητη περίοδο, δεδομένων των πυρών που υψίσταται η κυβέρνηση από διάφορες κατευθύνσεις και έχοντας υπόψη πως σ' ένα χρόνο περίπου θα διεξαχθούν οι βουλευτικές εκλογές.

Το πρόβλημα είναι κατά πόσο η προσπάθεια τούτη θα πετύχει. Οι ενδείξεις καθώς και οι πολιτικές συνθήκες μάλλον μαρτυρούν για το αντίθετο. Γιατί το κυπριακό βρίσκεται σε αδιέξοδο,

γιατί σχεδόν κανένα μέτρο δεν παίρνεται για να προωθηθεί ο αγώνας, αλλά και γιατί πέρα από το εθνικό πρόβλημα, μεγάλα κομμάτια του λαού απογοητεύονται από την έλλειψη ικανότητας της κυβέρνησης για αντιμετώπιση των συνεχώς αυξανόμενων οικονομικών προβλημάτων.

Στο μεταξύ το ΑΚΕΛ αναζητεί εναγώνια «τρίτη» δεξιά κατάσταση για να συνεργαστεί μαζί της δεδομένου ότι δεν στοχεύει το ίδιο στην εξουσία. «Υπάρχουν και αστοι που συμφωνούν μαζί μας», ανέφερε στην ομιλία του της 14ης Ιουλίου ο Γ.Γ. του ΑΚΕΛ. Ποιοι όμως, θα είναι οι αστοι που θα προωθηθούν από το ΑΚΕΛ στην αρχή είναι ακόμα άγνωστο. Το σύνθημα που εν πάσει περιπτώσει πλάσθεται και είναι ακόμα ασαφές είναι το γνωστό ΑΚΕΛ - Μακαριακές δυνάμεις.

Απο την πλευρά του ο Τ. Παπαδόπουλος αποκάλυψε πρό-

σφατα σε συνέντευξη του σε εφημερίδα, πως βρίσκεται στα σκαριά νέα κίνηση ασφαλώς της δεξιάς.

Με λίγα λόγια οι πολιτικές συνθήκες είναι στην περίοδο που διανύουμε πάρα πολύ ρευστές. Η ενότητα έχει πια περάσει στο περιθώριο και η πολιτική ζωή εισέρχεται σε μια περίοδο οξύτητας.

Τώρα όσο ποτε άλλοτε, ύστερα από την αποτυχία της δεξιάς να σπάσει το αδιέξοδο του Κυπριακού, ύστερα από την ανικανότητα της να δώσει έστω και μια γνήσια αγωνιστικής διάθεσης στον κυπριακό λαό, ύστερα από την αντιλαϊκή οικονομική της πολιτική που πλήττει το βιοτικό επίπεδο του λαού, επιβάλλεται η προβολή μιας συνολικής αγωνιστικής πολιτικής και μιας εναλλαχτικής πορείας.

Μέχρι στιγμής ο απελευθερωτικός αγώνας παραμένει κενό γράμμα, γιατί όλες οι αντιδρα-

στικές δυνάμεις και τα διάφορα κατεστημένα τον έχουν αναγάγει σε προσπάθεια «εκλιπάρησης» των ιμπεριαλιστών.

Εκείνο που χρειάζεται σήμερα είναι μια διαμετρικά αντίθετη πορεία.

1) Ενότητα όλων των καταπιεσμένων στρωμάτων του κυπριακού λαού στη βάση

2) Μακροχρόνια και συστηματική προσπάθεια για την οικοδόμηση ενός αντιιμπεριαλιστικού μετώπου με τους Τουρκοκύπριους.

3) Εγκατάλειψη οποιουδήποτε εθνικιστικού προσανατολισμού και σφρηλάττησης της ενότητας των μαζών στη βάση των ταξικών τους συμφερόντων

4) Αλλαγή των κοινωνικο-οικονομικών δομών προς όφελος μιας σχεδιασμένης και σταθερής οικονομίας.

5) Δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής κάτω από τον άμεσο έλεγχο των εργαζομένων.

ΜΠΟΥΑΤ «1984»

Τη Πέμπτη 31 Ιουλίου 1980, και ώρα 8μ.μ. η Μπουάτ «1984» Μακαρίου Γ' 92, Καϊμακλι, Ηλιούπολη Πλάτανος, οργανώνει ποιητική βραδιά, με τους Κύπριους ποιητές, Μιχάλη Πασιαρδή, Κυριάκο Χαριλαμπίδη, Γιώργη Χειμαριδίου, Αεσκίο Ζαφειρίου.

Συντονιστής ο Σάββας Παύλου.

Η βραδιά θα κλείσει με καλλιτεχνικό πρόγραμμα.

ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ

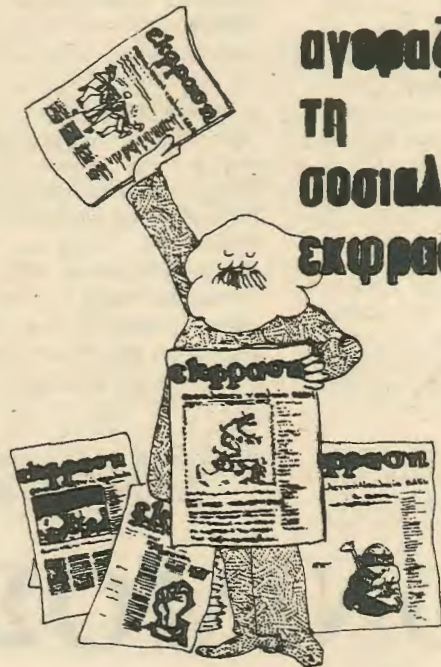
Συνέχεια από την 1η

τρελαιωειδών με διάταγμα ή την κρατικοποίηση.

Εξασκούνται επίσης πιέσεις πάνω στην Κυβέρνηση για την εισήγηση της «προσωρινής» παγοποίησης του ίδιου του τιμαριθμικού δείκτη. Βεβαίως δεν είναι τόσο αφελής η κυβέρνηση. Μια πιο ραγδαία μείωση της αγοραστικής δύναμης των ημερομισθίων θα προωθηθεί με την εισήγηση για αλλαγές στο τιμαριθμικό δείκτη και με την έντονη αντίθεση στις μισθολογικές αυξήσεις που προτείνονται από τις συντεχνίες. Κυβέρνηση και εργοδότες έχουν ήδη εκφράσει τις προθέσεις τους στις συναντήσεις που γίνονται αυτές τις μέρες στην Οικονομική Συμβουλευτική Επιτροπή με τις συντεχνίες.

Η εργατική τάξη και οι οργανώσεις της πρέπει δυναμικά να προστατέψουν το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων από περεταίρω διάβρωση, με κάθε μέσο στην διάθεση τους. Εξάλλου η οικονομική κρίση δεν λύεται με αποκοπές μισθών. Τα αίτια της δεν είναι η άνοδος των ημερομισθίων αλλά το ίδιο το οικονομικο-πολιτικό σύστημα που υπάρχει και που εξυπηρετεί τα συμφέροντα των λίγων. Για αυτό και η περίοδος αγώνα στην οποία μπαίνει η κυπριακή εργατική τάξη σήμερα δεν περιορίζεται μόνο σε αιτήματα ημερομισθίων και τιμαριθμών, αλλά αφορά και τα γενικότερα και φυσιολογικά πολιτικά αιτήματα των εργατών.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική

εκφραση

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα

Εσωτερικό: £2.000

Εξωτερικό:

Ελλάδα: £3.000 ή 300 δρ.

Ευρώπη: £4.000 ή \$12.000

Αμερική: £5.000 ή \$15.000

Αυστραλία: £6.000 ή \$15.000 (Αυστρ.)

Η Σοσιαλιστική Έκφραση δι-
ατείνεται στα Γραφεία της Σοσι-
αλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ και
στα περίπτερα.

Διεύθυνση: Σοσ. Έκφραση
Τ.Κ. 5475